

NYHETSBRIV 5:2005
(Publicerat 2005-10-23)

I. Seminarium på Hillesgården

Mitt seminarium på Hillesgården (www.hillesgarden.se) har fått rubriken *Nyckeln till arbetsglädje – om ledarskap och medarbetarskap*. Och presentationstexten lyder:

På en arbetsplats är ledningen fokuserad på resultat. Och ledarskapet blir ofta därefter. Moroten lockar och piskan hotar eller viner. Men inget ger sådan kraft som glädje. En arbetsplats som präglas av arbetsglädje är effektiv, dvs. där gör man rätt saker på rätt sätt. Men vilket ledarskap är effektivast på att skapa arbetsglädje?

Hur ser nyckeln till arbetsglädje ut? Hur ser det ledarskap och medarbetarskap ut som gör det möjligt att skapa effektiva och innovativa arbetsplatser, där alla uppfattar sin arbetsuppgift som meningsfull och gläds åt att utföra den väl. En arbetsplats där samarbetet i och mellan arbetsgrupperna fungerar så bra att en djup arbetsglädje växer fram.

Oavsett vilken roll du har i arbetslivet är detta ett seminarium för dig. Har du själv en chefs- eller ledarroll kommer seminariet att skärpa ditt strategiska tänkande och ge dig insikter om hur ditt ledarskap kan förbättras. Är du ”bara” anställd kommer du att få insikter om vad du själv kan göra för att få större arbetsglädje.

Seminariet äger rum 26 november 2005, kl. 10.00-16.00. Kostnaden är 975:- inklusive kost och ett ex av *Den vise VD:n* i pocket. Anmälan görs till Hillesgården på telefon 0435-215 30.

Som bilaga till nyhetsbrevet bifogas en pdf-fil med all väsentlig information om seminariet.

II. Korpen flyger igen ... och igen ... och igen ...

är titeln på en krönika som jag skrev för en annonsbilaga för Krisberedskapsmyndigheten (www.krisberedskapsmyndigheten.se) och Säkerhetspolisen (www.sakerhetspolisen.se) som distribuerats i Svenska Dagbladet (www.svd.se).

Själva kröniketexten lyder:

Tänk er att vakna en morgon och gnugga sömnen ur ögonen, och så slår det en plötsligt att ”ja visst ja, det var idag jag skulle spränga mig själv i luften”. Och så packar man sin ryggsäck och tar tåget in till stan och uträttar sitt makabra ärende.

Tänk att det finns sådana ondskefulla galningar tänker den vanlige gode medborgaren trygg i sin förvissning om att höra till en annan sort.

Men tänk om den onde terroristen är som du och jag? En vanlig människa som känner sig så inmålrad i ett hörn att den enda rimliga utvägen verkar vara att spränga sig själv och andra i bitar.

Ungefär som när de överlevande från ett plan som störtade i Anderna för många år sedan till sist livnärde sig på att äta sina omkomna medresenärer. Det handlade ju inte om en gruppresa till den årliga kannibalkonferensen utan omständigheterna gjorde en del av dem till kannibaler. Så du och jag kan kanske bli både kannibaler och terrorister bara omständigheterna är de rätta? Sånt skitsnack. Detta daltande och förstående. Det är livsfarligt att dalta med ondskan. Då får man aldrig stopp på den. Hårda tag och skärpta straff är vad som krävs. President Bush har fattat vad det handlar om. Ondskan skall utplånas. Den slutliga lösningen är att terrorismen utrotas genom att terroristerna utplånas.

Den slutliga lösningen!?

Jag tänker på slutsценerna i *Korpen flyger*, Hrafn Gunnlaugssons briljanta filmstudie i hämndens och hatets psykologi. När Gest till sist har hämnats sin faders död och bortrövandet av sin syster genom att döda alla inblandade hedniska vikingar, säger han till sin syster med hänvisning till den nya kristna tiden: ”Jag har begravt vapnen. Hädanefter ersätter pennan svärdet. Andens kraft skall besegra handens.” Systemen tittar på sin nu faderlöse son och säger: ”Han är gammal nog att ha sett för mycket.”

Gest får inte sin syster att följa med tillbaka till Irland. Han får åka hem med delvis oförrättat ärende. Och så fort han åkt springer den faderlöse pojken ut och gräver upp vapnen.

Så är vi tillbaka till början. Gest kunde inte sluta hatets och hämndens cirkel med mord. En ny och hämndgirig faderlös son har skapats.

Där står vi och förstår inte varför det finns hat och varför vi är hatade. För visst är vi oskyldiga och goda. Men hur oskyldiga och goda vi än tror oss vara kommer vi aldrig undan frågan om vad vi har gjort eller inte gjort för att förtjäna eller dra på oss våra fiender. Och skall hatet och hämndens cirkel brytas måste vi svara ärligt och sant på denna fråga.

III. Varje konflikt kan leda till någonting bättre

är rubriken på den intervju med mig som Per Axel Nordfeldt gjort och som publicerades i *Tidskrift för Hälsas* (www.halsa.se) majnummer. Intervjun kan nu avnjutas på min hemsida www.edris-ide.se/nordfeldt2.html.